

VASTAUKSET EUROOPAN PARLAMENTIN
KIRJALLISIIN LISÄKYSYMYKSIIN MAATALOUEDESTA
VASTAAVALLE KOMISSIION JÄSENEHDOKKAALLE

Janusz WOJCIECHOWSKI

Kiitos tästä mahdollisuudesta antaa lisätietoja maatalouden ja maaseudun kehittämisen vastuualueesta ja valottaa ajatuksiani Euroopan maatalouden kilpailukyvyyn, ympäristökestävyyden, oikeudenmukaisuuden ja innovatiivisuuden kehittamisestä.

I/ Lokakuun 1. päivänä 2019 pidetyssä kuulemistilaisuudessa puhuitte pitkän aikavälin visiosta maataloudelle. Mikä tämä visio on ja miten sisällyttäisitte sen nykyiseen YMP:n uudistukseen erityisesti seuraavien asioiden kohdalla:

1.1--- Euroopan vihreän kehityksen ohjelma: Millaisena näette luonnonmukaisen maatalouden ja uusien jalostustekniikoiden roolin?

Euroopan vihreän kehityksen ohjelma ja erityisesti maatilalta ruokapöytään -strategia muodostavat puitteet maaseutualueiden pitkän aikavälin visiolle, jossa maataloudella on tärkeä osa. Keskeisiä kysymyksiä ovat viljelymenetelmät ja se, miten ruokaa voidaan tuottaa turvallisesti ja kestävästi. Ohjelmalla ja strategialla etsitään toimintapoliittisia vastauksia näihin haasteisiin. Pitkän aikavälin visio perustuu YMP:n uudistusehdotuksiin liittyvän vaikutustendarvioinnin perustana olevaan laajaan analyysiin.

Euroopan vihreän kehityksen yhteydessä luonnonmukaisella maataloudella voi olla huomattavaa merkitystä ilmastonmuutoksen ja saasteettomuustavoitteen kannalta. Koska luonnonmukainen tuotanto vähentää torjunta-aineiden ja lannoitteiden käyttöä, se voi auttaa parantamaan merkittäväällä tavalla luonnon monimuotoisuutta ja maaperän suojelua. Vuonna 2017 luomutuotannon kokonaisala 28 jäsenvaltion EU:ssa oli 12,6 miljoonaa hehtaaria. Eurostatin mukaan lisäys vuodesta 2012 vuoteen 2017 oli 25 prosenttia. Tämä osoittaa selvästi, että kuluttajat ovat koko ajan kiinnostuneempia ostamaan luonnonmukaisia elintarvikkeita. Mielestäni Euroopan unionin tulisi yhteisen maatalouspolitiikan uudistamisen yhteydessä kannustaa luonnonmukaiseen tuotantoon. Jäsenvaltioiden olisi tartuttava tähän tilaisuuteen ja lisättävä luomuviljelijöiden tukea kansallisissa strategisissa suunnitelmissaan. Luomutuotannon edistämiseen ja luomutuottajien asianmukaisten korvausten turvaamiseen voitaisiin käyttää uusia ekojärjestelmiä. Esittelen teille eurooppalaisen toimintasuunnitelman luonnonmukaisen maatalouden edistämiseksi ja toivotan tervetulleeksi teidän panoksenne siihen.

Kuten tiedätte, uudet jalostustekniikat kuuluvat kollegani Stella Kyriakidesin vastuualueeseen. Katson, että tätä asiaa koskevaan keskusteluun on saatava mukaan kaikki sidosryhmät ja kansalaiset. Samalla on otettava huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö alalla. Uusien jalostustekniikoiden turvallista käyttöä koskevien mahdollisten toimenpiteiden on oltava asianmukaisia ja oikeasuhteisia, ja meidän on tarpeen tarkastella

sitä, miten niitä voitaisiin käyttää hyväksi tässä asiassa. EU:ssa on jo käynnissä runsaasti tutkimusta uusista jalostustekniikoista, ja kaikki saatavilla oleva näyttö on otettava huomioon. Aion tehdä tiivistä yhteistyötä terveysasioista vastaavan komissaarin ja Euroopan parlamentin kanssa tämän kysymyksen osalta.

1.2– Perheviljely: Mitä käytännön toimenpiteitä aiotte toteuttaa maananastuksen estämiseksi ja mikä on kantanne AGRI-valiokunnassa saavutettuun kompromissiin, joka koskee tukikattoa ja uudelleenjakotukea?

Komissio on osana tulevaa politiikkaa koskevaa ehdotustaan esittänyt säilytettäviksi suorat tuet, jotka ovat keskeinen väline sen turvaamisessa, että maatalous voi muodostaa kestäväen tulolähteen sen harjoittajille.

Valtaosa tästä tulotuesta myönnetään perhetiloille: nykyään 72 prosenttia kaikesta suorasta tuesta maksetaan keskisuurille – 5–250 hehtaarin suuruisille – ammattimaista maataloutta harjoittaville perhetiloille, joiden osuus EU:n maatalousmaasta on kaksi kolmannesta.

Huomattava ja kasvava osuus tulotuesta menee kuitenkin hyvin suurille (yli 250 hehtaarin) tiloille, joiden hallussa on noin 30 prosenttia EU:n maatalousmaasta, vaikka niiden osuus maatilojen kokonaismäärästä on vain vähän yli 1 prosenttia.

Tämä aiheuttaa huolta ja voi vaarantaa YMP:n oikeutuksen ja uskottavuuden EU:n kansalaisten keskuudessa. Se vaikuttaa myös tukipolitiikan tärkeimmän välineemme tehokkuuteen, sillä suurtilat hyötyvät mittakaavaeduista ja tilanhoidon paremmasta joustavuudesta.

Tämän vuoksi komissio on ehdottanut eräitä tärkeitä välineitä ja mekanismeja, joiden tavoitteena on parantaa tuen jakautumista ja kohdentamista YMP:n edunsaajien keskuudessa.

Ensi sijassa on kyse seuraavista:

- Kestävyyssperusteinen täydentävä uudelleenjakotulotuki pienille ja keskisuurille tiloille (jää jäsenvaltioiden määriteltäväksi). Tällainen uudelleenjakotulotuki on jo käytössä kymmenessä jäsenvaltiossa, ja se on osoittautunut toimivaksi keinoksi ohjata tukia suuremmilta pienemmille tiloille EU:n tilanteessa, jossa keskimääräinen tulotaso kasvaa tilan koon mukaan.

- Tukien alentaminen ja tukikatto: suoraa tukea alennetaan progressiivisesti 60 000 eurosta alkaen ja tukikatoksi asetetaan 100 000 euroa. Näiden lukujen taustalla on tavoite saada aikaan todellinen muutos tuen jakautumisessa, sillä nykyisin noin 30 000 tilaa saa enemmän kuin 100 000 euroa. Vaikka niiden osuus kaikista tuensaajista on alle 0,5 prosenttia, ne saavat kuitenkin yli 15 prosenttia suorasta tuesta. Olen sitä mieltä, että näiden kynnsarvojen korottaminen heikentäisi mekanismin toimivuutta ja kyseenalaistaisi sen vaikuttavuuden.

Haluan lisätä, että jäsenvaltioille asetetaan myös velvollisuus kohdentaa tukea sinne, missä sitä todella tarvitaan eli tosiasiallisille viljelijöille tai toisin sanoen niille, jotka ovat pääasiassa riippuvaisia maataloudesta ansaitakseen elantonsa. Tämä on tärkeää säilyttää kaikkien jäsenvaltioiden velvollisuutena, jotta voidaan parantaa yleistä käsitystä YMP:stä ja sen toimivuudesta. Tarkoituksena on myös ehkäistä sitä, että muille kuin päätoimisille

maatalouden harjoittajille myönnettäisiin tulotukea, jota ne eivät tarvitse, jolloin se olisi pois muilta.

Jäsenvaltiot voivat myös halutessaan myöntää kiinteitä korvauksia helpottaakseen pienviljelijöiden elämää ja turvatakseen näille tulotason, joka auttaa parantamaan kilpailukykyä tilan koosta huolimatta.

Haluan muistuttaa myös, että jäsenvaltioiden on asetettava strategisissa suunnitelmissaan tavoite, joka koskee tuen uudelleen jakamista pienille (keskimääräistä tilakokoa pienemmille) tiloille. Tämän tavoitteen saavuttamista seurataan tarkasti komission tulevaa YMP:tä varten ehdottaman vuotuisen tuloksellisuuden tarkastelun yhteydessä. Jäsenvaltiot voivat käyttää tukistrategiansa suunnittelussa apuna juuri kuvailemiani välineitä varmistakseen tavoitteiden saavuttamisen.

Olen tietoinen maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan tukikattoon liittyvästä ehdotuksesta, johon sisältyy pakollinen vähentäminen 100 000 eurosta alkaen, ei kattoa eikä vähennyksen määrää. Olen myös tietoinen siitä, miten kiistanalaista tämä oli neuvotteluissa. Uskon, että pakollinen tukikatto hyödyttäisi selvästi perhetiloja ja se on, kuten tiedätte, yksi tärkeimmistä tavoitteistani.

Hyvin toimivilla maamarkkinoilla on keskeinen merkitys eurooppalaisen maatalousmallin säilyttämisessä, mutta maakauppojen sääntelyn osalta toimivaltaa ei ole siirretty unionille, joten se säilyy perussopimuksen mukaan jäsenvaltioilla. Maatalousmaa tunnustetaan niukaksi erityisomaisuudeksi, ja sen vuoksi lähes kaikilla jäsenvaltioilla on lainsäädäntöä, jolla varmistetaan maaomistuksen asianmukainen hallinta, ehkäistään laajamittaista keinottelua maatalousmaalla ja puututaan maatalousmaan omistuksen keskittymiseen. Pidän jatkossakin maanomistuksen keskittymistä tärkeänä kysymyksenä ja voin vakuuttaa teille, että komissio jatkaa maamarkkinoiden toiminnan tiivistä seurantaa.

1.3- Innovointi: Mitkä ovat ne konkreettiset maatalouden alat, joilla näette innovointipotentiaalia?

Yksi innovointiin liittyvä yleinen kysymys on se, että jo saatavilla olevaa tietoa ei käytetä riittävästi tai se ei sellaisenaan ole viljelijäväestön käytettävissä. Viljelijöiden on otettava haltuun uusi teknologia, uudet liiketoimintamallit ja uudet yhteistyömuodot. YMP voi osaltaan edistää innovointia tuomalla maanviljelijät prosessin keskiöön. Yksi tehokas apuväline tässä on maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskeva eurooppalainen innovaatiokumppanuus (EIP-AGRI). Sen puitteissa on rahoitettu jo yli 1 200:aa toimijaryhmää eri puolilla EU:ta. Maanviljelijöitä on mukana yli 90 prosentissa näistä ryhmistä, ja viljelijöillä on keskeinen merkitys sellaisten innovaatioiden kehittämisestä, joita voidaan ottaa välittömästi käyttöön pelloilla. Ne liittyvät esimerkiksi vesivarojen ja maaperän hoitoon, tuholaisten ja tautien torjuntaan, elintarvikkeiden laatuun, arvoketjujen kilpailukykyyn ja energiatehokkuuteen. Innovaatioiden edistäminen EIP:n kaltaisten välineiden avulla on keskeisen tärkeää, jotta Euroopan maa- ja metsätaloustuottajat voivat vastata tulevaisuuden haasteisiin ja heitä voidaan auttaa parantamaan tuottavuutta, sietokykyä ja kestävyyttä.

Toinen tärkeä alue, johon liittyy valtavaa innovointipotentiaalia, on maatalouden digitalisaatio (esineiden internet, täsmäviljely). Se voi auttaa parantamaan alan ja koko arvoketjun kestävyyttä aina tuotannosta kulutukseen saakka. Innovointi kiertotaloudessa auttaa osaltaan parantamaan luonnonvarojen käyttöä (jätteiden uudelleenkäyttö jne.) ja

edistämään kasvua maaseudulla uusien toimintojen ja liiketoiminnan avulla. Erityisesti biomassan uusien käyttötapojen kehittäminen biotaloudessa tarjoaa maanviljelijöille mahdollisuuden hyödyntää uusia arvoketjuja (kuten uusiutuva energiantuotanto; uudet materiaalit biologisista lähteistä) ja kasvattaa tulojaan. Peltometsätalouden kaltaisilla innovaatioilla voidaan saada aikaan monia erilaisia hyötyjä maataloustuottajille (tautien torjunnan paraneminen tai puutavarasta saatavat lisätulot) ja samaan aikaan edistää ilmastonmuutoksen hillintää (hiilidioksidin varastointi) ja siihen mukautumista (mikroilmaston paraneminen). Tuholaisten ja tautien biologiseen torjuntaan liittyvät innovaatiot voivat digitalisaation avustuksella mahdollistaa kemiallisten torjunta-aineiden käytön vähentämisen maataloudessa.

Tietämyksen jakaminen perustuu tiedon tuottamiseen. Komissio on esittänyt seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä 10 miljardin euron budjettia maatalous-, elintarvike- ja luonnonvaratutkimukseen, jonka yhteydessä olisi tarkoitus kiinnittää huomiota erityisesti maaperään.

Tutkimuksen ja innovoinnin tulokset ovat rohkaisevia, mutta tarvitsen apuunne niiden tekemisessä tunnetuiksi EU:ssa. Haluaisin sisällyttää jokaisen jäsenvaltiokäyntini ohjelmaan tapahtuman, joka liittyy tutkimukseen ja maataloutta koskevaan innovointiin.

2.1/ Yksi YMP:n peruseriaatteista oli ”taata viljelijöille kohtuullinen elintaso”. Miten varmistatte, että seuraavassa YMP:n uudistuksessa YMP:n tukirahat jaetaan tasapuolisesti tämän periaatteen toteuttamiseksi? Sitoudutteko tukemaan hehtaariohjelmaisten tukien täysimääräistä yhdenmukaistamista jäsenvaltioiden välillä seuraavalla ohjelmakaudella, sillä jäsenvaltioiden erisuuruiset tuet perustuvat vanhoihin tietoihin, jotka ovat ajalta ennen vuotta 2003, jolloin tuet oli irrotettu tuotannosta, eivätkä näin ollen ole perusteltavissa?

Kannatan täysimittaiseen sisäiseen yhdenmukaistamiseen pyrkimistä aikanaan.

Olen tietoinen siitä, että on edelleen olemassa eroja eri viljelijöiden saaman hehtaariohjelmaisten perustukien tasossa saman jäsenvaltion sisällä. Jotkin näistä eroista ovat täysin perusteltuja ja perusteltavissa myös silloin, kun komission ehdotus tulee pantavaksi täytäntöön, sillä kaikki maanviljelijät jäsenvaltion sisällä eivät toimi samoissa agronomisissa ja sosioekonomisissa olosuhteissa. Tämän vuoksi komissio ehdotti, että kaikilla jäsenvaltioilla on mahdollisuus eriyttää perustuen taso erilaisissa agronomisissa ja sosioekonomisissa tilanteissa olevien alueryhmien välillä.

Nykyisessä järjestelmässä niistä 18 jäsenvaltiosta, jotka myöntävät perustuen käyttämällä tukioikeuksia, seitsemällä on tämän vuoden lopussa jäljellä tukioikeuksia, jotka perustuvat osittain historiallisiin viitetasoihin (vuoden 2013 uudistuksen tuloksena). Komissio ehdottaa tukioikeuksien arvon yhdenmukaistamista edelleen. Vähimmäistavoite on 75 prosenttia kaikkien tukioikeuksien keskimääräisestä arvosta samassa jäsenvaltiossa tai alueryhmässä viimeistään vuoteen 2026 mennessä. Tämä on vähimmäisvaatimus; kaikki jäsenvaltiot voivat myös valita täysimittaisen sisäisen yhdenmukaisuuden jäsenvaltion tai alueryhmän tasolla. Tähän velvollisuuteen liittyy vaatimus asettaa enimmäisarvo kaikille tukioikeuksille, jotta voidaan päästä eroon perusteettoman korkeista arvoista, joita on edelleen – vaikkakin marginaalisesti – olemassa joissakin jäsenvaltioissa.

Nämä vähimmäisvaatimukset olisi nähtävä osana komission ehdotuksen laajempaa kontekstia, jossa kunkin jäsenvaltion olisi suunniteltava tukistrategiansa (kaikkien välineiden, myös suoran tuen osalta) SWOT-analyysinsä perusteella kunkin yhdeksän erityistavoitteen ja niistä seuraavien tarpeiden perusteella. Tämä koskee myös kaikkia erityistavoitteita, mukaan lukien maataloustulon riittävyyden ja kriisinsietokyvyn turvaaminen kaikkialla unionissa elintarviketurvan parantamiseksi. Toisin kuin nykyisessä järjestelmässä, jäsenvaltioiden on perusteltava tukimäärät, joita ne suunnittelevat myöntävänsä, myös perustulotuen muodossa. Jos päätetään säilyttää tietyt historiallisiin viitetasoihin perustuvat yksittäiset erot, päätöksen olisi voitava perustella tämän arviointiprosessin tuloksella. Siihen on saatava komission hyväksyntä.

2.2 Millä toimilla aiotte YMP:n määrärahojen puolustamiseksi ja niiden säilyttämiseksi myös tulevaisuudessa varmistaa, että YMP:n tukea saavat viljelijät osallistuvat tarkoituksenmukaisiin toimiin, joilla puututaan mikrobilääkeresistenssiin ja eläinten hyvinvointia koskeviin, eläinten tehotuotantoon liittyviin huolenaiheisiin?

Eläinten hyvinvointi on minulle hyvin tärkeää. Haluan tehdä sen eteen enemmän, mutta yhdessä tuottajien kanssa eikä heitä vastaan. Tämä on kysymys, jota tulen käsittelemään tiiviissä yhteistyössä terveysasioista vastaavan komissaarin kanssa.

Nykyisessä politiikassa ja myös uudessa YMP-ehdotuksessa tukimaksujen – muiden muassa – edellytyksenä on EU:n yleisen elintarvikelainsäädännön noudattaminen täydentävien ehtojen (tulevaisuudessa ehdollisuuden) kautta. Tämä vaatii muun muassa eläinlääkkeitä ja lääkerehua koskevan lainsäädännön täytäntöönpanon valvontaa.

Tulevaa yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevaan ehdotukseen sisältyy myös mikrobilääkeresistenssin torjumista koskevan Eurooppalainen yhteinen terveys -strategian (COM(2017) 339) toteuttaminen maatalojen neuvontapalveluissa. Jäsenvaltioiden pitää näiden neuvontapalvelujen välityksellä turvata viljelijöille riittävä neuvonta, jotta nämä voivat ymmärtää EU:n lainsäädännön tavoitteet ja täyttää sen vaatimukset.

Kannan huolta eläinten hyvinvointia koskevien nykyisten sääntöjen täytäntöönpanon kriittisistä alueista EU:ssa (yksi näistä on sikojen silpomista ja erityisesti hännän työstämistä koskevien poikkeusten laajamittainen käyttö, johon on puututtava). Meidän on varmistettava EU-direktiivien siirtäminen kansalliseen lainsäädäntöön. Yhtä tärkeää on tuottajien kannustaminen. YMP:n ansiosta voimme tukea koulutusta, neuvontaa ja investointeja ja sen myötä parantaa eläinten kohtelua.

Eläinten hyvinvointi on yhteydessä antibioottien järjestelmälliseen käyttöön tuotantoeläimillä. Nämä molemmat vaativat tuottajilta lisäponnistuksia, joita on tarpeen tukea. Tähän aion kiinnittää erityistä huomiota toimikaudellani.

Vuoden 2022 alussa tulevat voimaan eläinlääkkeiden käyttöä koskevat uudet säännöt, jotka rajoittavat huomattavasti antibioottien käyttöä. Se vaatii merkittäviä muutoksia tuotantoeläinten hoidossa. Sen vuoksi on mietittävä, miten kehitetään kotieläintaloudelle järjestelyjä, jotka auttavat tuottajia sopeutumaan tuleviin vaatimuksiin. Kotieläintuottajien on erityisesti oltava valmiita luopumaan ennalta ehkäisevästä joukkolääkinnästä ja varaamaan kriittisesti tärkeät antibiootit ihmisten terveydenhoitoon. Karjankasvatuksen uusien

menetelmien on oltava kokonaisvaltaisia. Myös tässä tarkoituksessa eläinten hyvinvoinnin parantamisella on merkitystä tautien torjunnassa.

Vuosien 2012–2015 eläinten hyvinvointistrategiasta on meneillään arviointi, jonka tuloksista saadaan osviittaa tuleville toimenpiteille. Kansainvälisissä yhteyksissä on omaksuttava johdonmukainen suhtautuminen eläinten hyvinvointiin ja pidettävä yllä tiedeperustaista lähestymistapaa, jotta voidaan turvata EU:n tuottajille tasavertaiset toimintaedellytykset monenvälisissä yhteyksissä. Tämän saavuttamiseksi aion tehdä hyvin läheistä yhteistyötä terveydestä ja kauppasuhteista vastaaviksi komissaareiksi ehdolla olevien kollegoideni kanssa.

3.1/ Lokakuun 1. päivänä pidetyssä kuulemistilaisuudessa totesitte, että YMP:n uudistusehdotuksessa mennään todennäköisesti liian pitkälle kohti uudelleenkansallistamista. Viittasitte myös tilintarkastustuomioistuimen ehdotuksesta esittämään kritiikkiin ja sanoitte useaan otteeseen, että olette valmis parantamaan ehdotusta. Kirjallisissa vastauksissanne totesitte kuitenkin, että kokeneena tilintarkastajana uskotte muutokseen kohti sellaista politiikkaa, joka perustuu pikemminkin tuloksiin kuin sääntöjen noudattamiseen, ja että mielestänne julkisen varainkäytön pääpainon on oltava mitattavissa olevien tulosten saavuttamisessa. Totesitte myös, että olette valmis työskentelemään Euroopan parlamentin ja jäsenvaltioiden kanssa sen varmistamiseksi, että tämä YMP:n hallinnon muutos on toimiva sekä viljelijöiden että hallinnon kannalta. Mikä kantanne tarkalleen ottaen on? Miten aiotte käytännössä parantaa ehdotusta ja missä aikataulussa?

Olen vakuuttunut siitä, että komission ehdotukset YMP:ksi vuodesta 2020 eteenpäin muodostavat hyvän pohjan keskusteluille Euroopan maatalouspolitiikan tulevaisuudesta. Tätä käsitystäni tukee se yleinen kannatus, jota nämä ehdotukset saivat maatalousvaliokunnassa tämän vuoden huhtikuussa sekä neuvostossa. Samalla sekä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta että jäsenvaltiot esittivät tekstiin tarkistuksia, ja olen valmis harkitsemaan ehdotuksen muuttamista, jos lainsäätäjien välillä vallitsee yhteisymmärrys.

EU:n maatalous ja maaseutualueet ovat joutuneet käsittelemään haasteita, joihin ne ovat yhteisen maatalouspolitiikan puitteissa kyenneet sopeutumaan ja selviytymään muuttuvissa olosuhteissa. Vuoden 2020 jälkeistä yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevat komission ehdotukset jatkavat tällä tiellä. Niihin sisältyy parannuksia, joiden tavoitteena on yksinkertaisempi ja nykyaikaisempi ”YMP:n työkalupakki”, joka auttaa viljelijöitä ja maaseutuyhteisöjä kaikkialla Euroopassa vastaamaan yhteisiin haasteisiin, joiden paikalliset vaikutukset riippuvat hyvin paljon eri jäsenvaltioiden laajemmista sosioekonomisista ja agronomisista oloista.

1) Kaksi pilaria, yksi strategia. YMP:ssä sovelletaan nyt kahta eri mekanismia, joista yksi koskee suoria tukijärjestelmiä ja toinen maaseudun kehittämistoimenpiteitä, eikä rahoituksen synerginen käyttö koko YMP:ssä ole siksi mahdollista. Tulevaisuudessa nämä kaksi mekanismia yhdistetään yhteen kansalliseen YMP-suunnitelmaan.

2) Paremmin kohdennetut tukitoimet. Jäsenvaltioille esitetään enemmän liikkumavaraa, jotta ne voivat valita ja kehittää tukitoimia, jotka soveltuvat kohdennetusti ja kevyemmin niiden omiin olosuhteisiin. Tämä parannettu yhteys alueisiin on toissijaisuusperiaatteen mukaista. Sen täysimittainen käyttö voi osaltaan edistää EU:n politiikan parempaa ymmärrystä viljelijöiden ja kansalaisten keskuudessa.

3) Keskittyminen tuloksiin. Viljelijöitä, maaseutualueita ja kansalaisia hyödyttävien tulosten saavuttamisen on oltava yhteinen tavoite. Sen vuoksi komissio on asettanut tuloksellisuuden seuraavan YMP:n keskiöön. Konkreettisesti tämä tarkoittaa sitä, että määritellään, suunnitellaan ja seurataan strategisesti edistymistä kohti yhteisiä tavoitteita luovien ja kohdennettujen ratkaisujen avulla sen sijaan, että ensin määriteltäisiin sitovia yleispäteviä lähestymistapoja ja sen jälkeen olisi käytettävä aikaa ja resursseja poikkeusten määrittämiseen ja valvomiseen, mistä aiheutuisi huomattavia kustannuksia ja rasitteita hallinnolle ja viljelijöille.

Vaikka hallinnolle kaikilla tasoilla avataan uusia mahdollisuuksia ottaa paremmin huomioon YMP:n edunsaajat, ehdotuksessa ei kuitenkaan anneta vapaita käsiä jäsenvaltioille, sillä käytössä on huolellisesti suunniteltuja suojatoimia koko EU:n tason yhteisten sääntöjen puitteissa:

1) Kaikille jäsenvaltioille yhteiset pakolliset vaatimukset auttavaan kanavoimaan toimia kohti YMP:n yhdeksää yhteistä tavoitetta (esim. lujitettu ympäristö- ja ilmastoehdollisuus, pakollinen tuki nuorille viljelijöille). Tämä koskee myös tuloksellisuuteen liittyviä tekijöitä ja menettelyjä, jotka yhdistävät tarpeet tukitoimiin ja tulosten seurantaan ja ovat samoja kaikille jäsenvaltioille.

2) Toimielinten vahva rooli: Euroopan komission rooli ei ala vasta siitä, kun YMP-suunnitelmat on virallisesti esitetty. Varmistan, että komission yksiköt jatkavat vuoropuhelua jäsenvaltioiden kanssa asianmukaisen valmistelun turvaamiseksi. Tämä on hyvin tärkeää siinä vaiheessa, kun arvioidaan ja hyväksytään jäsenvaltioiden YMP-suunnitelmia. Tämän osalta aion noudattaa komission puheenjohtajaksi valitun Ursula von der Leyenin sitoumusta vahvistaa erityistä kumppanuutta Euroopan parlamentin kanssa ja pitää parlamentin ajan tasalla uuden politiikan täytäntöönpanosta.

3) Tehokkaat hallinnointi- ja varmuuspuitteet. Valvonnan osalta komission ehdotus perustuu jäsenvaltioissa jo olemassa olevaan hallintoelinten ja valvontajärjestelmien vankkaan rakenteeseen. Ne toimivat hyvin ja takaavat korkean varmuustason, mistä on osoituksena viime vuosien alhainen virhetaso. Tulevan YMP:n yhteydessä komissio on myös viime kädessä vastuussa YMP:n talousarvion toteuttamisesta, ja se tarjoaa katkeamatta korkean varmuustason siitä, että rahat käytetään hyvin.

Euroopan tilintarkastustuomioistuimen lausunnon osalta painotan, että paremmin tuloksellisuuteen ja ympäristöystävällisyyteen suuntautuva politiikka on saanut yleisesti kannatusta.

3.2 Miten aiotte maataloudesta vastaavan komission jäsenen ominaisuudessa johtaa maatilalta ruokapöytään -strategiaa, joka on tarkoitettu todelliseksi unionin elintarvikepolitiikaksi? Millaista johdonmukaisuutta näette strategian ja YMP:n uudistusta koskevasta ehdotuksesta käytävän keskustelun välillä?

Maatalouskomissaarina osallistun maatilalta ruokapöytään -strategiaan, jota johtaa kollegani Stella Kyriakides. Strategia tarjoaa kokonaisvaltainen näkemyksen siitä, miten elintarvikejärjestelmästä voidaan tehdä kestävä koko elintarvikeketjussa. Maatilalta ruokapöytään -strategia tukee kaikkia kolmea kestävyuden näkökohtaa – taloutta, ympäristöä ja ilmastoa sekä yhteiskuntaa ja terveyttä. Uudistetulla YMP:llä on keskeinen rooli maatilalta

ruokapöytä -strategian kunnianhimoisten tavoitteiden saavuttamisessa, ja se on olennainen osa kyseistä strategiaa. Tätä asiaa käsitellään myös vastauksessani kysymykseen 5.

3.3 Jos kaikki vastuu suunnittelusta ja strategiasta, myös ilmasto- ja ympäristötoimenpiteistä, siirretään jäsenvaltioille, komissio voi arvioida kansallisten strategiasuunnitelmien tehokkuutta ja yhtenevyyttä ilman unionin tasolla määritettäviä tarkkoja pakollisia perusvaatimuksia. Miten sitten eurooppalaisia viljelijöitä kannustetaan yhteisten tavoitteiden saavuttamiseen ja varmistetaan samalla asianmukainen ja oikeudenmukainen korvaus, jotta viljelijät voivat tarjota parempia ympäristöpalveluja ja tuottaa koko EU:ta hyödyttävää lisäarvoa ilmaston, veden, maaperän ja luonnon monimuotoisuuden suojelemiseksi?

Komissio on tehnyt ehdotuksen, jossa toisaalta annetaan jäsenvaltioille paljon vastuuta kansallisen strategian määrittelystä, mutta se on tehtävä EU:n viitekehyksessä ja edellyttää komission valvontaa ja hyväksyntää.

Vastuun siirtäminen on tarpeen, koska ympäristökysymykset ovat luonteeltaan sellaisia, että ne edellyttävät useimmiten räätälöityjä ratkaisuja, jotka eivät ole ainoastaan tehokkaampia kuin yksi ainoa yleispätevä lähestymistapa vaan myös viljelijöiden kannalta hyväksyttävämpiä, koska niiden avulla voidaan vastata konkreettisiin ympäristötarpeisiin. On selvää, että jäsenvaltioiden tarpeet eivät ole samanlaisia eivätkä ne kaikki jaa samaa lähtökohtaa varsinkaan päästövähennysten suhteen. On yhtä lailla selvää, että kansallisiin, alueellisiin tai paikallisiin tarpeisiin vastaamiseksi tarkoitettujen välineiden osalta on otettava huomioon erilaiset tilanteet: esimerkiksi laitumien palauttaminen luonnontilaan maataloustoimintaa vähentämällä on hyvä ratkaisu joillakin alueilla, mutta se ei sovellu vaikkapa alueelle, jossa on ongelmana maan poistaminen viljelykäytöstä ja siitä seuraavat kielteiset vaikutukset esimerkiksi luonnon monimuotoisuuteen.

Kuten sanoin, jäsenvaltioiden katsotaan olevan paremmassa asemassa päättämään strategiasta, joka vastaa niiden tarpeita ja painopisteitä, ja vaikka ne voivat suunnitella tukitoimet yksityiskohtaisesti, ei niille kuitenkaan anneta kokonaan vapaita käsiä, sillä tavoitteet, joihin strategialla on vastattava, asetetaan EU:n tasolla. Tukitoimien pääpiirteet ja periaatteet, joiden tarkoituksena on turvata tasavertaiset toimintaedellytykset ja välttää kilpaileminen alhaisimmalla sääntelytasolla, vahvistetaan EU-lainsäädännössä. Tukitoimet, joilla halutaan kannustaa viljelijöitä tekemään enemmän ympäristön ja ilmaston hyväksi, perustuvat yhteisiin pakollisiin perusvaatimuksiin ja ehdollisuuteen, jotka määritellään Euroopan tasolla. Tällä varmistetaan, että kaikki EU:n viljelijät, jotka sitoutuvat tekemään vaadittua enemmän, lähtevät liikkeelle samalta pohjalta. Strategiset suunnitelmat on laadittava ja niistä on keskusteltava jäsenvaltioissa sidosryhmien ja (esimerkiksi ympäristö- ja ilmastokysymyksistä vastaavien) viranomaisten kanssa. Sen jälkeen komissio hyväksyy nämä suunnitelmat. Sen lisäksi, että suunnitelmien on oltava linjassa niiden ympäristöön, ilmastoon ja kasvien ja eläinten terveyteen liittyvien sitoumusten kanssa, joita jäsenvaltiot tekevät muilla politiikan aloilla, niillä on myös osoitettava, miten ne edistävät näiden sitoumusten tavoitteiden saavuttamista. Lisäksi vähintään 30 prosenttia suunnitelmaan osoitetuista maaseudun kehittämisvaroista on käytettävä ympäristöä ja ilmastoa koskeviin YMP:n erityistavoitteisiin. Kaikki nämä tulevaisuuden YMP:tä koskevan komission ehdotuksen osatekijät lisäävät ympäristö- ja ilmastotavoitteellisuutta sekä jäsenvaltioiden suunnitelmissa että koko yhteisessä maatalouspolitiikassa vuoden 2020 jälkeen.

Edellä esitetyn perusteella olen vakuuttunut siitä, että tarvitaan tasapainoa jäsenvaltioiden ja komission vastuiden välillä. Aion raportoida tästä asiasta Euroopan parlamentille

säännöllisesti osana prosessia, jonka on mielestäni oltava jatkuvaa vuoropuhelua. YMP-ehdotus perustuu sen seikan tunnustamiseen, että meillä on yhteinen jaettu vastuu, mutta vastauksia haasteisiin on tarpeen eriyttää, jotta ne olisivat tehokkaita.

3.4 EU:n on jatkossakin ohjattava politiikkaa kohti kunnianhimoisempia tavoitteita, jotka liittyvät vihreän kehityksen ohjelmaan ja muihin aloihin, kuten naisten rooliin maataloudessa ja maaseudulla. Monet parlamentin jäsenet katsovat, että jos luovumme sääntöjen noudattamiseen perustuvasta lähestymistavasta, vaarana on, että menetetään nykyiset takeet tulevan YMP:n eheydestä ja yhtenevyydestä. Oletteko kuulemisessa esittämienne huomautusten perusteella valmis tukemaan vaihtoehtoista lähestymistapaa, joka perustuu nykyiseen sääntöjen noudattamista koskevaan järjestelmään ja joka on osoittautunut tehokkaaksi (alle 3 prosentin virhetaso) ja jolla varmistetaan yhdenvertainen kohtelu ja asianmukainen täytäntöönpano kaikkialla unionissa? Miten aiotte edetä kohti tällaista vaihtoehtoista lähestymistapaa?

Uusi täytäntöönpanomalli on komission ehdotuksen ydin, ja YMP:n strategisten toimitasuunnitelmien hyväksyntä komissiossa on ratkaisevan tärkeää sen varmistamiseksi, että politiikan täytäntöönpano noudattaa yhteisiä tavoitteita. Siirtyminen noudattamisesta tuloksellisuuteen vastaa Euroopan tilintarkastustuomioistuimen, tämän valiokunnan ja muiden esittämään kritiikkiin: kaikki haluavat lisää tuloksia! Ei ole kuitenkaan järkevää lisätä YMP:n täytäntöönpanoon vielä yhtä kerrosta. Se vain lisäisi huomattavasti politiikan täytäntöönpanosta aiheutuvia hallinnollisia rasitteita ja kustannuksia jäsenvaltioissa.

Komissio ei anna jäsenvaltioille avointa valtakirjaa. Se on perustanut ehdotuksensa olemassa oleviin hallintorakenteisiin ja valvontajärjestelmiin, jotka ovat osoittautuneet toimiviksi. Näiden elinten on YMP:n täytäntöönpanossa noudatettava EU:n perusvaatimuksia, joilla turvataan tulevan YMP:n eheys ja yhtenevyys. Ehdotukseenne parantaa ehdotusta ja varmistaa takeita näiltä osin ovat tervetulleita. Lisäksi uudessa täytäntöönpanomallissa varmuus syntyy jäsenvaltioiden tuloksellisuudesta.

4.1 YMP:llä voidaan tukea siirtymistä kestäviin viljelyjärjestelmiin kaikkialla. Aiotteko tässä yhteydessä esittää YMP:tä koskevia uusia ehdotuksia, joilla palkittaisiin ainoastaan luonnon monimuotoisuutta tukevia kestäviä viljelyjärjestelmiä, jotka eivät edistä ilmastonmuutosta ja jotka vähentävät karjatiheyttä kestäväälle tasolle ja joissa otetaan käyttöön pakollinen viljelykierto palkokasvien avulla tuontirehusta luopumiseksi? Aiotteko esittää yhtenäisen ohjelman, jossa rahoitusta ohjataan pienviljelyn tukemiseen EU:ssa?

Ehdotetulla yhteisellä maatalouspolitiikalla pyritään jo antamaan merkittävä panos ilmastotoimia, luonnonvaroja, biologista monimuotoisuutta ja eläinten hyvinvointia koskevien EU:n tavoitteiden saavuttamiseen. Uskon vakaasti, että se tarjoaa keinoja tukea Euroopan maataloutta siten, että voidaan vastata mahdollisimman tehokkaasti ilmastonmuutoksen ja biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen asettamiin haasteisiin. Jotta tämä toteutuisi, Euroopan parlamentin ja neuvoston on tehtävä yhteistyötä neuvotellessaan YMP:n lopullisesta uudistuksesta komission antaessa vakaan tukensa. Meidän olisi yhdessä varmistettava, että asetamme mahdollisimman kunnianhimoiset ilmastotavoitteet maatalousalalle ja minimoimme sen ympäristövaikutukset, jolloin meidän olisi hyödynnettävä parhaalla mahdollisella tavalla tulevan YMP:n tarjoamia välineitä. Olen valmis toimimaan tässä välittäjänä lainsäätäjien välillä yhteisymmärryksen aikaansaamiseksi.

Olen tietoinen siitä, että Euroopan maataloudella on edessään hyvin suuria ympäristö- ja ilmastohaasteita. Tuoreissa kansainvälisissä raporteissa tähdennetään, että maataloudella on tässä suhteessa keskeinen rooli. Uskon, että komission ehdotus on tämän näkemyksen mukainen: siinä puututaan ympäristö- ja ilmastohaasteisiin asettamalla selkeitä tavoitteita, ja koko lähestymistapa on nykyistä tulosperusteisempi ja paremmin mukautettu paikallisiin haasteisiin ja realiteetteihin. Sen vuoksi aion tehdä tiivistä yhteistyötä johtavaksi varapuheenjohtajaksi ehdotetun Frans Timmermansin ja Euroopan parlamentin kanssa sen varmistamiseksi, että maatalous on erottamaton osa Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa.

YMP:llä tulee olemaan paljon vahvempia yhteyksiä EU:n ympäristö- ja ilmastolainsäädännön (ilmastonmuutosta, energiaa, vettä, ilmanlaatua, biologista monimuotoisuutta ja torjunta-aineita koskevan lainsäädännön) tavoitteiden ja päämäärien saavuttamiseen.

Uudessa ehdollisuusjärjestelmässä vahvistetaan keskeiset perusvaatimukset, jotka viljelijöiden on täytettävä, pakollinen viljelykierto mukaan luettuna. Se tarjoaa riittävästi joustavuutta, jotta jäsenvaltiot voivat vastata tehokkaasti alueellaan esiintyviin haasteisiin. Mutta se tarjoaa niille myös vankkoja yhteisiä elementtejä.

Käyttöön saadaan uusia tärkeitä välineitä. Ensimmäisessä pilarissa ekojärjestelmät tarjoavat uuden rahoitusvirran, jota käytetään ympäristö- ja ilmastotoimien rahoittamiseen. Nämä ekojärjestelmät tarjoavat uuden keinon kannustaa laajamittaiseen siirtymiseen kohti ympäristöystävällisempää maataloutta.

YMP:n toisessa pilarissa on edelleen käytettävissä monia ympäristön ja ilmaston kannalta tärkeitä välineitä. Niihin kuuluvat maatalouden (ja metsätalouden) pinta-alaperusteiset ympäristötuet. Lisäksi niihin kuuluvat investointeihin, koulutukseen, innovointiin ja yhteistyöhön annettava tuki.

Kaiken kaikkiaan kullakin jäsenvaltiolla on oikeudellinen velvollisuus osoittaa suurempaa kunnianhimoa ympäristö- ja ilmastoasioita kohtaan kuin nykyisellä kaudella. Näin varmistetaan, että vähintään 40 prosenttia YMP:n kokonaisbudjetista myötävaikuttaa ilmastotoimiin ja vähintään 30 prosentilla maaseudun kehittämistä koskevan pilarin määrärahoista tuetaan ilmastoon ja ympäristöön liittyviä tavoitteita.

Uskon, että tämä ehdotus mahdollistaa sen, että tuleva YMP toimii erittäin hyvin ympäristön ja ilmaston eduksi. Toivon, että parlamentti ja neuvosto näkevät tämän potentiaalinen neuvotellessaan tulevasta YMP:stä. Lupaani antaa täyden tukeni tässä prosessissa, joka voi auttaa viljelijöitä siirtymään kestävämpään viljelymalliin itselleen sopivassa tahdissa.

Pientiloille annettavaa suoraa tukea käsittelemme kysymyksessä 6.

4.2 Jos aiotte noudattaa uutta täytäntöönpanomallia, miten aiotte strategiasuunnitelmia arvioitaessa varmistaa, että jäsenvaltiot, jotka ovat haluttomia käyttämään 40:tä prosenttia YMP:n määrärahoista ilmasto- ja ympäristötoimiin esimerkiksi pakollisten ympäristöjärjestelmien kautta, todella tekevät niin asianmukaisesti ja tehokkaasti? Riippumatta noudatettavasta lähestymistavasta, miten aiotte nostaa tavoitetasoa ja millä menetelmillä aiotte varmistaa, että jäsenvaltiot ottavat vastuun kansainvälisistä ilmasto- ja kehityssitoumuksista?

Komission ehdotuksessa vahvistetaan, että jokaisessa YMP:n strategiasuunnitelmassa on osoitettava vähintään 30 prosenttia II pilarin määrärahoista ilmasto- ja ympäristötoimiin. YMP:n kokonaisrahoituspuiteissa ilmaston kokonaisuus on kaiken kaikkiaan vahvistettu 40 prosentiksi.

Jo nykyisessä YMP:ssä vähintään 30 prosenttia maaseudun kehittämiseen osoitetuista määrärahoista on varattava ilmasto- ja ympäristötoimiin. Komissio on hyväksynyt ainoastaan sellaiset maaseudun kehittämissuunnitelmat, jotka täyttävät tämän vaatimuksen. Tätä tavoitetta nostetaan vielä tulevassa YMP:ssä jättämällä pois edellä mainituista 30 prosentista tuet alueille, joilla on luonnonoloista johtuvia erityisrajoitteita (luonnonhaitta-alueet). YMP-ehdotuksen mukaan myös kansalliset YMP:n strategiasuunnitelmat on hyväksyttävä komissiolla.

Komission on tarkasteltava kunkin jäsenvaltion YMP-suunnitelmaa ja arvioitava, onko tämä velvollisuus täytetty. Pidän tätä ehdottomana prioriteettina. Arvioinnissaan komissio ottaisi huomioon monia ehdotuksessa lueteltuja tekijöitä. Yksi niistä olisi se, miten kukin jäsenvaltio aikoo jakaa YMP:n määrärahasensa. Myös muut tekijät olisivat erittäin tärkeitä. Ehdotuksessa edellytetään muun muassa, että jokaisessa suunnitelmassa asetetaan ”kunnianhimoisempia” ilmasto- ja ympäristötavoitteita nykytilanteeseen verrattuna. Lisäksi suunnitelmista olisi käytävä ilmi, miten eri tukitoimien yhdistelmällä (hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevat toimenpidevaatimukset, ekojärjestelmät, maatalouden ympäristö- ja ilmastositoumukset tai metsätaloutta koskevat sitoumukset II pilarissa) sekä resurssien kohdentamisella, välitavoitteilla ja varsinaisilla tavoitteilla vastataan ympäristö- ja ilmastohaasteisiin ja -tarpeisiin. Viimeksi mainituissa olisi erityisesti otettava huomioon asiaankuuluvat kansalliset ympäristö- ja ilmastosuunnitelmat sekä niihin liittyvät tavoitteet ja päämäärät, jotka perustuvat EU:n ilmasto- ja ympäristölainsäädäntöön.

Lisäksi ehdotuksessa luodaan läpinäkyvä menettely, jossa toimivaltaiset viranomaiset osallistuvat suunnitelman laatimiseen kansallisella tasolla yhteistyössä sidosryhmien kanssa. Komissio hyväksyy YMP-suunnitelman vain, jos se katsoo, että suunnitelma on kokonaisuudessaan riittävän kunnianhimoinen ilmastonmuutoksen ja ympäristön osalta. Lisäksi ehdotuksessa suunnitellaan toteutusvaihetta varten kansallisen tason ja EU:n tason vankkaa seuranta- ja arviointimekanismia. Tarkoitus on myös tarkistaa suunnitelmia ja määrätä seuraamuksia, jos tulokset eivät ole tyydyttäviä. Aion varmistaa, että käytämme kaikkia saatavilla olevia välineitä.

4.3 Miten aiotte varmistaa sukupuolinäkökulman valtavirtaistamisen kaikissa YMP:n toimissa?

Olen vakuuttunut siitä, että naiset ovat maatalouden ja maaseudun työllisyyden ja talouskasvun kannalta korvaamattomassa asemassa. Heidän panoksensa tunnustetaan täysin uutta YMP:tä koskevassa ehdotuksessa.

Yksi YMP:n erityistavoitteista liittyy työllisyyden, kasvun ja sosiaalisen osallisuuden edistämiseen. Olen tyytyväinen siihen, että maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta sisällytti nimenomaan sukupuolten tasa-arvon tähän tavoitteeseen. Pyrkinessään tavoitteeseen jäsenvaltioiden on otettava huomioon naisten tarpeen maaseutualueilla.

YMP:n strategiasuunnitelmat voivat tarjota monia mahdollisuuksia suunnitella erityisiä tukitoimia, jotka kohdistetaan joidenkin edunsaajien todettuihin tarpeisiin. Maaseudun naisten kohdalla niihin kuuluvat maaseudun kehittämistuki esimerkiksi maaseutualueiden

peruspalvelujen kehittämiseen, paikalliset kehittämisstrategiat, (Leader), yritysten perustaminen, tietämyksen hankinta ja koulutus, yhteistyöhankkeet jne.

Lisäksi aiomme kehittää yhdessä demokratiasta ja väestökehityksestä vastaavan varapuheenjohtajan ja koheesio- ja uudistuskomissaarin kanssa maaseutualueisiin liittyvän vision, jonka avulla nämä alueet saadaan säilymään dynaamisina ja elinvoimaisina. On tarpeen tarjota työmahdollisuuksia sekä maaseudun miehille että naisille ja tarjota maaseudulla asuville kansalaisille houkutteleva tulevaisuus, jotta heitä voidaan auttaa kohtaamaan omat ainutlaatuiset haasteensa.

4.4 Varmistattekko, että maaseudun kehittämisohjelman rahoitus kytketään edelleen koheesiorahastoon yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen kautta?

Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto (maaseuturahasto) on osa YMP:tä. Uuden täytäntöönpanomallin myötä maaseuturahasto ja toinen maatalousrahasto, Euroopan maatalouden tukirahasto (maataloustukirahasto), kootaan yhteiseen strategiakehykseen yksinkertaisempia, kohdennetumpia ja johdonmukaisempia toimia varten.

Uuden lainsäädäntökehyksen ansiosta koko YMP:tä varten saadaan yksi selkeästi määritelty, yhtenäinen ja johdonmukainen säännöstö, jolla pyritään yksinkertaisuuteen ja politiikan tuloksellisuuteen.

Koska tukea annetaan erilaisten mekanismien välityksellä, maaseuturahaston ja maataloustukirahaston ”yhteisen sääntökirjan” ja yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen yhdistäminen lisäisi monimutkaisuutta ja tarpeetonta byrokratiaa. Olen tietoinen siitä, että maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta on suurelta osin samaa mieltä tästä asiasta.

Yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa vahvistetaan kuitenkin yhteisiä säännöksiä maaseuturahastoa ja Euroopan rakenne- ja investointirahastoja varten niillä politiikan aloilla, joilla yhdenmukaistuksia voidaan toteuttaa lisäämättä monimutkaisuutta (esim. rahoitusvälineet, alueellinen kehitys ja viestintä).

Maaseuturahaston ja muiden yhteistyössä hallinnoitavien rahastojen väliset täydentävyydet varmistetaan joka tapauksessa jäsenvaltioiden komissiolle esittämässä ohjelma-asiakirjoissa, kuten kumppanuussopimuksissa, YMP:n strategiasuunnitelmissa ja koheesiopolitiikan ohjelmissa.

4.5 Miten käytätte YMP:tä siihen, että viljelijöitä autetaan mukautumaan ilmastonmuutokseen ja parannetaan maatalouden ekosysteemien kestävyyttä muun muassa pintamaan syventämisen ja peltometsäviljelyn integroinnin avulla?

Euroopan ympäristökeskuksen raportissa painotettiin hiljattain, että EU:n maatalousala on erittäin altis ilmastonmuutoksen vaikutuksille. Se joutuu kuitenkin sopeutumaan muutokseen. Sopeutuminen ja hillitseminen kulkevat käsi kädessä erityisesti maatalousalalla.

Tulevaa YMP:tä koskevassa komission ehdotuksessa yksi YMP:n tavoitteista liittyy nimenomaan ilmastonmuutokseen sopeutumiseen. Vahvempaan ehdollisuuteen sisältyy useita tekijöitä, jotka tukevat maatalousalan sopeutumista. Niitä ovat esimerkiksi

vaatimukset, jotka koskevat eloperäisen maan suojelua, viljelykiertoa, muuna kuin tuottavana kohteena käytettävää maata ja tuotannolliseen toimintaan liittyviä aloja sekä maaeroosiota.

Jäsenvaltioiden saamat mahdollisuudet käyttää laajemmin toissijaisuusperiaatetta ja toimia joustavammin merkitsevät sitä, että ne voivat räätälöidä toimintalogiikkansa konkreettisten erityistarpeiden ja -haasteiden mukaiseksi ja lisätä oman maatalousalansa kykyä sietää ilmastonmuutosta.

Tulevalla YMP:llä tuetaan myös hyvin monenlaisia maatalouskäytäntöjä ja uudistuksia, jotka edistävät ilmastonmuutokseen sopeutumista. Saamallaan tuella viljelijä voi esimerkiksi investoida tehokkaampaan kasteluun, monipuolistaa viljelykasvejaan, siirtyä täsmäviljelyyn tai osallistua riskinhallintajärjestelmiin. YMP:ssä täysin tukikelpoisia ovat myös luontopohjaiset ratkaisut ja peltometsäviljely.

Meidän on kuitenkin tehostettava edelleen tällaisten hyödyllisten ratkaisujen käyttöönottoa. Sen vuoksi meidän on vahvistettava maatalouden tieto- ja innovointijärjestelmää (AKIS) ja jatkettava maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskevan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden kehittämistä, jotta viljelijät ja tiedeyhteisöt voivat yhdessä luoda tietämystä. Tutkimus, innovointi, innovaatiokumppanuus ja tietämyksen siirto ovat myös keskeisessä asemassa.

Aion tehdä tiivistä yhteistyötä johtavaksi varapuheenjohtajaksi ehdotetun Frans Timmermansin kanssa hänen ilmastotoimia koskevassa työssään, jotta kaikilla maaseutualueilla voidaan jatkossakin edistää uusia ilmastonmuutokseen sopeutumiseen tähtääviä toimenpiteitä.

Uskon siis, että komission ehdottama uusi YMP tarjoaa hyvät mahdollisuudet edistää sopeutumista ilmastonmuutokseen. Toivon, että parlamentti ja neuvosto näkevät nämä mahdollisuudet neuvotellessaan tulevasta YMP:stä. Lupaan antaa täyden tukeni tässä prosessissa.

4.6 Integroidulla torjunnalla torjunta-aineiden käyttöä voidaan jo nyt vähentää 30–50 prosentilla. Aiotteko asettaa tavoitteeksi torjunta-aineiden käytön vähentämisen 50 prosentilla vuoteen 2025 mennessä?

Torjunta-aineiden kestävä käyttöä koskeva direktiivi, joka kuuluu kollegani komissaariehdokas Stella Kyriakidesin vastuualueeseen, tarjoaa jäsenvaltioille ja viljelijöille vahvan kehyksen, jonka avulla ne voivat vähentää riippuvuuttaan torjunta-aineista. Integroitu torjunta on todellakin arvokas väline tässä kehyksessä. Sen täytäntöönpano on tuottanut joitakin hyviä tuloksia, mutta siihen on liittynyt myös eräitä kysymyksiä. Terveiden ja elintarviketurvallisuuden pääosasto ja muut asianomaiset komission yksiköt, kuten maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosasto, pohtivat parhaillaan, millä muutoksia järjestelmää voitaisiin parantaa. Aion tukea tätä työtä, jota jatketaan maatilalta ruokapöytään -strategian puitteissa. Korkeamman tavoitetason saavuttamiseksi jäsenvaltioita on ensin kannustettava panemaan direktiivin säännökset kokonaan täytäntöön.

Jaan komission puheenjohtajaksi valitun Ursula von der Leyenin näkemykset siitä, että tämän tavoitteen saavuttaminen vaatii kollegiossa monialaista lähestymistapaa. Vaikka nykyinen YMP sisältää jo useita erittäin hyödyllisiä välineitä, joiden avulla voidaan kokonaistavoitteen mukaisesti vähentää viljelijöiden riippuvuutta torjunta-aineista, vuoden 2020 jälkeiseksi

ajaksi laaditussa komission YMP-ehdotuksessa korotetaan tavoitetasoa ja käynnistetään uusia aloitteita. Niihin kuuluvat viljelykierron käyttöönotto ja kestävää käyttöä koskeva direktiivi ehdollisuuden puitteissa, maatiloille suunnatun neuvonnan vahvistaminen ja kestävää käyttöä koskevan direktiivin kohdennetut lisäsäännökset. Erityisen tärkeä väline, jota on ehdotettu, ovat ekojärjestelmät, jotka tarjoavat erittäin suuret mahdollisuudet kannustaa viljelijöitä vaihtamaan käytäntönsä sellaisiin, jotka vähentävät maatilojen riippuvuutta torjunta-aineista ja lisäävät biologista monimuotoisuutta. Nämä ovat YMP:n uudistusehdotusten konkreettisia osatekijöitä, joilla kannustetaan viljelijöitä vähentämään torjunta-aineiden käyttöä kasvintuotannossa.

Uskon, että meidän on tehtävä yhteistyötä nopeuttaaksemme prosessia, jolla riippuvuus torjunta-aineista saadaan vähenemään, ja pohdittava, miten voimme vielä kannustaa viljelijöitä siirtymään vähäriskisempiin ja ei-kemiallisiin vaihtoehtoihin.

Olen vakuuttunut siitä, että yhdistämällä lähestymistapamme saavutamme edistystä jäsenvaltioiden ja viljelijöiden keskuudessa. Euroopan vihreän kehityksen ohjelmalla, YMP:llä ja EU:n viljelijöillä on kullakin oma tehtävänsä, joka niiden on täytettävä. Uskon, että välineet, joita on ehdotettu vuoden 2020 jälkeistä YMP:tä varten, antavat siihen mahdollisuuden. Puheenjohtajaksi valitulta Ursula von der Leyeniltä saamani tehtävän mukaisesti olen täysin sitoutunut varmistamaan, että EU siirtyy kestävämpään maatalouteen, joka on vähemmän riippuvainen torjunta-aineista, kuten on välttämätöntä.

5.1 Seuraavat kysymykset liittyvät maatalouden panokseen Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaan. Mitä nykyisessä YMP:n uudistuksessa on muutettava, jotta voidaan varmistaa, että maatalous antaa oikeudenmukaisen panoksen Pariisin sopimuksen tavoitteiden sekä biologista monimuotoisuutta koskevien kansainvälisten sitoumusten saavuttamiseen ja että viljelijöitä kannustetaan omaksumaan ympäristö- ja ilmastoystävällisempiä käytäntöjä?

Ilmastonmuutoksesta ja biologisesta monimuotoisuudesta julkaistujen tuoreimpien kansainvälisten raporttien perusteella ympäristö- ja ilmastohaasteet ovat yhä merkittäviä ja maatalous on yksi niistä aloista, joihin nämä haasteet vaikuttavat eniten. Haluan kuitenkin nähdä viljelijät ja maaseutuyhteisöt osana ratkaisua enkä osana ongelmaa. Ensinnäkin haluan tähdentää, että nykyinen YMP edistää jo merkittävästi ilmastoon ja ympäristöön liittyviä prioriteetteja. Esimerkiksi vuosiksi 2014–2020 tarkoitetuista maaseudun kehittämisohjelmista on jo myönnetty yhteensä noin 45 miljardia euroa ekosysteemien palauttamiseen, säilyttämiseen ja parantamiseen, ja tällä rahoituksella on katettu noin 80 miljoonaa hehtaaria maatalousmaata ja lähes 8 miljoonaa hehtaaria metsää.

On kuitenkin selvää, että työtä on tehtävä paljon enemmän ennen kuin saavutamme ilmastoon ja biologisen monimuotoisuuteen liittyvät tavoitteemme ja sitoumuksemme, ja uskon, että komission ehdotus vuoden 2020 jälkeiseksi YMP:ksi tarjoaa vastauksen näihin haasteisiin.

Komission ehdotuksen keskeisenä uutuutena on uusi täytäntöönpanomalli, jossa nykyinen yleispätevä lähestymistapa korvataan joustavammalla järjestelmällä. Uusi lähestymistapa antaa suuremman vapauden päättää kansallisella tasolla, miten voidaan parhaiten täyttää yhteiset EU:n laajuiset tavoitteet ja vastata samalla erityisiin haasteisiin ja tarpeisiin. Ehdotettu uusi täytäntöönpanomalli antaa joustavuutta, jota jäsenvaltiot tarvitsevat suunnitellakseen toimenpiteitä, jotka sopivat parhaiten niiden paikallisiin olosuhteisiin ja tarpeisiin, mikä on olennaisen tärkeää ilmaston ja ympäristön kannalta, koska ne ovat useimmiten paikkakohtaisia. Uuden mallin avulla voidaan myös edistää paremmin ilmastoa

ja luonnon monimuotoisuutta koskevia kansallisia prioriteetteja, strategioita ja tavoitteita, jotka perustuvat EU:n lainsäädäntöön.

Toivon, että parlamentti ja neuvosto näkevät nämä mahdollisuudet neuvotellessaan tulevasta YMP:stä. Lupaan antaa täyden tukeni tässä prosessissa.

Toimikauteni aikana aion tehdä parhaani sen varmistamiseksi, että EU:n maa- ja metsätalous edistävät merkittävästi ilmasto- ja ympäristötavoitteidemme saavuttamista, ja tehdä tiivistä yhteistyötä Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa toteuttavan ryhmän jäsenenä.

5.2 Millaisena näette YMP:n uudistuksen ja maatilalta ruokapöytään -strategian välisen yhteyden ja miten tämä vaikuttaisi käytännön toimiin?

Maatilalta ruokapöytään -strategia on tärkeä osa Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa. Se on strategia, jolla pyritään kestävyuden saavuttamiseen koko elintarvikeketjussa. Maatilalta ruokapöytään -strategialla on tuettava kaikkia kolmea kestävyuden näkökohtaa – taloutta, ympäristöä ja ilmastoa sekä yhteiskuntaa ja terveyttä.

Tulevalla YMP:llä on keskeinen merkitys maatilalta ruokapöytään -strategian kunnianhimoisten tavoitteiden saavuttamisessa.

Ensinnäkin uskon vahvasti, että maatalouden taloudellisen peruskestävyyden tukemiseksi YMP:ssä on jatkossakin tarjottava viljelijöille tulotukea, kuten käsiteltävinä olevissa ehdotuksissa esitetään.

Lisäksi YMP:n uudistusehdotuksissa asetetaan ympäristökestävyyden kannalta kunnianhimoisemmat tavoitteet. Tätä ei tehdä pelkästään asettamalla uusia pakollisia vaatimuksia suoran tuen saajille ja edellyttämällä, että vähintään 30 prosenttia maaseudun kehittämistä koskevan pilarin määrärahoista käytetään ilmastoon ja ympäristöön liittyvien tavoitteiden tukemiseen, vaan erityisesti tarjoamalla viljelijöille kannustimia ensimmäisen pilarin ekojärjestelmien ja toisen pilarin toimenpiteiden puitteissa.

Sosiaaliseen kestävyteen pyritään toimenpiteillä, joiden tavoitteina ovat elinvoimaiset maaseutualueet, sukupolvenvaihdokset ja elintarvikkeisiin ja terveyteen liittyvät yhteiskunnalliset vaatimukset, erityisesti eläinten hyvinvoinnin sekä antibioottien ja torjunta-aineiden käytön osalta.

Jäsenvaltioiden tehtävänä on valmistella konkreettisia toimenpiteitä ehdotetun uudistuksen hengessä. Annan tästä esimerkin: vähentääkseen kasvihuonekaasupäästöjä jäsenvaltio voi pitää turvemaita ekojärjestelmän välityksellä, lisätä maaperän hiilipitoisuutta ympäristö- ja ilmastositoumusten avulla, vähentää lannoitteiden käyttöä edistämällä luonnonmukaista viljelyä (jälleen yksi ympäristö- ja ilmastositoumus), tarjota koulutusta käyttämällä toisentyypistä tukitoimeja jne.

5.3 Mikä on maatalouden konkreettinen panos kiertotalouteen?

On erittäin tärkeää edistää kiertotaloutta, koska sen avulla voidaan suojella ympäristöä ja torjua ilmastonmuutosta ja biologisen monimuotoisuuden vähenemistä ja samalla parantaa EU:n yritysten kilpailukykyä ja auttaa niitä pääsemään globaalin talouden eturintamaan.

Maa- ja metsätaloudella on tärkeä rooli kiertotaloudessa, koska ne tuottavat täysin kierrätettäviä biomateriaaleja ja auttavat kierrättämään osan taloutemme tuottamista orgaanisista materiaaleista.

Maa- ja metsätaloudella on potentiaalia sitoa hiiltä ilmakehästä maaperän ja biomassan avulla ja tuottaa kestäväällä tavalla biomassaa biotalouden kehittämiseen. Biomassaa voidaan käyttää monenlaisten tuotteiden valmistamiseen (rakennusmateriaalit, puu, huonekalut, paperi, kuidut ja tekstiilit, entsyymit, biokemikaalit, biomuovit, biopolttoaineet jne.). Näin voidaan luoda laajeneva hiilivarasto ja korvata fossiilipohjaisia materiaaleja täysin kierrätettävillä materiaaleilla. Biotalous voi myös tarjota mahdollisuuksia hyödyntää paremmin materiaaleja ja sivutuotteita, jotka nykyään heitetään pois jalostusketjuissa.

Toisaalta maatalous voi myös hyödyntää tuotteita, jotka heitetään nykyään pois seuraavissa elintarvikeketjun osissa, kuluttajat mukaan luettuina. Esimerkiksi elintarvikejäte, joka voidaan muuntaa turvallisesti eläinten ravinnoksi, voidaan käyttää rehuna tai kompostoida ja käyttää orgaanisena lannoitteena tai jalostaa biokaasuksi ja energiaksi yhdessä karjanlannan kanssa. Yhdyskuntajätteistä erotettuja ravinteita voidaan myös käyttää lannoitteina, jolloin niillä voidaan korvata kivennäislannoitteita.

Nykyinen komissio on tehnyt joukon aloitteita, jotka helpottavat maatalouden roolia kiertotaloudessa. Niitä ovat erityisesti hiljattain hyväksytyt lannoiteasetus (jolla edistetään orgaanisten lannoitteiden ja biostimulanttien EU-markkinoita), muutettu jätedirektiivi (jossa on elintarvikejätettä koskeva jakso), veden uudelleenkäyttöä koskeva ehdotus (jolla luodaan uusi veden lähde kuivia alueita varten) sekä biotalousstrategia ja bioenergian kestävyysjärjestelmä.

Kuten valittu puheenjohtaja on todennut, Euroopan vihreän kehityksen ohjelmalla edistetään EU:n kiertotaloutta. Tuleva YMP, joka tarjoaa jäsenvaltioille enemmän joustavuutta omien tukitoimiensa suunnitteluun, antaa mahdollisuuden tukea maatalouden roolia kiertotaloudessa konkreettisten paikallisten aloitteiden avulla. Tähän toimintaan vaikuttaa merkittävästi myös maatilalta ruokapöytään -strategia.

6.1 Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosastolla on ollut ja on edelleen keskeinen rooli EU:n maa- ja metsätalouden määrittämisessä. Miten aiotte omissa pääosastossanne saavuttaa tavoitteenne ilman valtiontukiyksikköä?

Tärkeää on ennen kaikkea se, että käytössä on selkeät säännöt, jotka antavat jäsenvaltioille mahdollisuuden tukea maatalousalaa erityisesti kriisiaikoina. Tältä osin komissio on hiljattain hyväksynyt merkittävän lisäyksen maatalousalan vähämerkityksiseen tukeen. Myös muita valtiontukeen liittyviä välineitä on kehitetty maataloudesta ja maaseudun kehittämisestä vastaavan ja kilpailusta vastaavan komissaarin erittäin tiiviinä yhteistyönä. Valitun puheenjohtajan ehdottama organisaatiomuutos ei tämän valossa vaikuta komission yleiseen vastuuseen kollegiona valtiontuen alalla. Tekemällä tiivistä yhteistyötä takaamme sen, että meillä on tarvittavat resurssit ja asiantuntemus varmistaa sääntöjen täysimittainen täytäntöönpano.

Tässä hengessä aion tehdä tiivistä yhteistyötä Euroopan digitaalisesta valmiudesta vastaavan johtavan varapuheenjohtajan kanssa, samoin kuin asianomaiset kaksi pääosastoa tekevät tiivistä yhteistyötä keskenään, jotta jäsenvaltioiden suunnitteleman valtiontuen ja EU:n alakohtaisen politiikan välinen yhdenmukaisuus voidaan varmistaa. Kuten valittu

puheenjohtaja on täsmentänyt asianomaisille kollegoille osoitetuissa toimeksiantokirjeissä, tässä yhteydessä on otettava asianmukaisesti huomioon tarve saada yhteinen maatalouspolitiikka ja yhteinen kalastuspolitiikka onnistumaan erityisesti valtiontukisääntöjen avulla, jotka ovat edelleen yhdenmukaisia näillä kahdella alalla noudatettavien yhteisten politiikkojen kanssa.

Haluan kuitenkin kiinnittää huomionne perussopimuksen erittäin tärkeään määräykseen, nimittäin sen 42 artiklaan, jonka mukaan lainsäätäjien eli Euroopan parlamentin ja neuvoston tehtävänä on päättää, missä määrin valtiontukisääntöjä sovelletaan maatalousalalla. Lainsäätäjät ovat itse asiassa päättäneet, että suurin osa maatalousalan tuesta, joka rahoitetaan osittain tai kokonaan EU:n talousarviosta, on suljettu pois valtiontukien valvonnasta. Tämä muutos ei millään tavoin vaikuta tähän lainsäätäjien toimivaltaan. Kollegiaalisen vastuun mukaisesti minun salkkuuni kuuluu varmistaa, haluaako kollegio esittää tähän asiaan liittyviä säädösehdotuksia lainsäätäjille ja jos haluaa, missä määrin se haluaa niitä esittää.

6.2 Miten aiotte varmistaa, että siirtymäasetus suunnitellaan siten, että sillä valmistellaan asteittain jäsenvaltioiden hallintoja uuteen täytäntöönpanomalliin?

Ensimmäinen tavoitteemme, ja minun ensisijainen tavoitteeni, on päästä ajoissa sopimukseen uudistetusta YMP:stä. Silloin jäsenvaltioille ja komissiolle jää enemmän aikaa valmistautua YMP:n strategiasuunnitelmien toteuttamiseen. Tämä on ehdottoman välttämätöntä.

Luonnollisesti uskon myös, että jatkuvuus on välttämätöntä, jotta kaikki YMP:stä hyötyvät voivat olla rauhallisin mielin. Haluan tehdä tässä asiassa tiivistä yhteistyötä teidän kanssanne. Kuten tiedätte, vuonna 2013 hyväksyttiin siirtymäasetus YMP:n uudistusta varten. Tuolloin siirtymäsäännöt olivat erityisen hyödyllisiä niillä YMP:n aloilla, joilla toimenpiteet ovat luonteeltaan monivuotisia.

Haluan painottaa, että komission yksiköt tekevät jo tiivistä yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa helpottaakseen YMP:n strategiasuunnitelmien valmistelua. Ei pidä myöskään unohtaa, että nykyisen YMP:n toisessa pilarissa annetaan jo resursseja tekniseen apuun, jota voidaan käyttää uuden ohjelmakauden valmisteluun, eikä ainoastaan maaseudun kehittämisen tukitoimintatyyppiä varten vaan koko strategiasuunnitelmaa varten.

Mielestäni on ensisijaisen tärkeää varmistaa, että tulevasta YMP:stä tehdyn poliittisen sopimuksen jälkeen on riittävästi aikaa ottaa käyttöön säännöt, joilla helpotetaan siirtymistä uuteen järjestelmään ja tuetaan jäsenvaltioita uuden täytäntöönpanomallin toteutuksessa.

6.3 Miten torjutte ristiriitaisten vaatimusten riskin, sillä rahoitusalan kestävyyskriteerit saattavat poiketa nykyisessä lainsäädännössä puubiomassalle asetetuista kestävyyskriteereistä tai YMP:stä, mitä tulee kestävän rahoituksen sääntelyyn ja taksonomiaan?

Komission ehdottamasta kestävästä rahoituksesta koskevasta asetuksesta neuvotellaan parhaillaan Euroopan parlamentin ja neuvoston kanssa. Asetus antaisi komissiolle mahdollisuuden antaa delegoitu säädös rahoitusalalla käytettävistä luokitus- ja kestävyyskriteereistä. Luokitus- ja kestävyyskriteereiden tarkoituksena on tarjota rahoitusalaa varten väline, jonka avulla sijoittajat voivat luokitella taloudelliseen toimintaan tekemiensä sijoitusten kestävyysasteen.

YMP:hen kuuluvien kestävyysvaatimusten ensisijaisena tavoitteena on varmistaa, että tuotettu biomassa täyttää asiaankuuluvat oikeudelliset vaatimukset ja tuottaa myös ympäristöön ja ilmastoon liittyviä hyötyjä, kun noudatetaan pakollisia hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksia. Näitä hyötyjä ovat muun muassa ilmansaasteiden väheneminen.

Lisäksi uusiutuvia energialähteitä koskevan direktiivin kestävyysvaatimusten tavoitteena on varmistaa, että uusiutuvaa energiaa varten tuotettava biomassa ei aiheuta ympäristöhaittoja eikä hiilen menetyksiä, jotka heikentäisivät bioenergian käytöllä aikaansaattua kasvihuonekaasujen vähenemistä, joka on tämän direktiivin päätavoite.

Aion tehdä kollegiossa tiivistä yhteistyötä sen varmistamiseksi, ettei kestävyyskriteereissä esiinny päällekkäisyyksiä ja epäkohdonmukaisuuksia.

6.4 Suositteko pieniä ja keskisuuria tiloja suurten tilojen sijaan? Toistitte moneen kertaan, että pienillä ja keskisuurilla tiloilla on parhaat mahdollisuudet tuottaa kestäviä tuotteita ja torjua ilmastonmuutosta. Mihin tämä lausunto perustuu?

Maatalouskomissaarin tehtävässä velvollisuutenani olisi huolehtia kaikentyyppisistä maataloista, olivatpa ne sitten pieniä, keskisuuria tai suuria. Pienet maatilat ja perhetilat tarvitsevat epäilemättä enemmän julkista tukea, ja niiden panos on olennaisen tärkeä, kun pyritään saavuttamaan yleinen kestävyystavoite sen kaikissa ulottuvuuksissa (taloudellinen, ympäristöön liittyvä, sosiaalinen ja alueellinen ulottuvuus) ja vastaamaan yhteiskunnan vaatimuksiin.

6.5 Voitteko vahvistaa, että tulevaisuudessa ilmasto- ja ympäristöjärjestelmissä palkitaan viljelijöitä ja että nämä palkkiot voivat ylittää YMP:n toisessa pilarissa sovellettavan kustannusten kattamista koskevan periaatteen?

Haluan ensinnäkin vahvistaa, että tämä tuki, jossa keskitytään kestäviin maatalouskäytäntöihin, antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden tarjota tukimääriä, jotka voivat olla suurempia kuin pelkkä kustannusten ja tulonmenetysten korvaaminen.

Uskon, että tämä mahdollisuus kuvastaa maatalouden potentiaalia. Ekojärjestelmät on suunniteltu käännteentekeviksi uudistuksiksi. Ne ovat uusi väline, joka kannustaa mahdollisimman monia viljelijöitä ottamaan käyttöön maatalouskäytäntöjä, jotka ovat ilmaston, biologisen monimuotoisuuden ja luonnonvarojen kannalta suotuisia ja joilla edistetään yleisten tavoitteiden mukaisesti torjunta-aineiden vähentämistä, jota lähdetään toteuttamaan tulevan maatilalta ruokapöytään -strategian avulla, ja ilmastonmuutoksen hillintää jäsenvaltioiden sitoumusten pohjalta. Tämän ansiosta viljelijöistä tulee toimijoita vihreän kehityksen ohjelmassa.

Lopuksi haluan vakuuttaa teille, että vaikka ehdotuksessa annetaan jäsenvaltioille tarvittavaa liikkumavaraa, jotta ne voivat suunnitella järjestelmiä, jotka vastaavat kansallisia olosuhteita ja paikallisia tarpeita, on kuitenkin olemassa säännöt, joilla varmistetaan, että tuki keskitetään jatkossakin todellisille viljelijöille, jotka harjoittavat maanviljelyskäytäntöjä peltoalueilla, jotka ovat kelpoisia saamaan suoria tukia. Puolustan tätä periaatetta tulevaisuudessa keskusteluissa, jotta varat pysyvät maatalousalalla siellä, missä niitä kipeästi tarvitaan.

7/ Oletteko samaa mieltä YMP:n menojen vähentämisestä, sellaisena kuin sitä on ehdotettu vuosia 2021–2027 koskevan monivuotisen rahoituskehysten luonnoksessa?

Komission toukokuussa 2018 esittämä ehdotus vuosien 2021–2027 monivuotiseksi rahoituskehykseksi on hyvä perusta. Sitä on tarkasteltava laajemmassa asiayhteydessä. Uskon, että ehdotuksessa on tasapainotettu oikeudenmukaisella ja kohtuullisella tavalla tarve varata riittävästi rahoitusta paitsi uusia prioriteetteja myös perinteisempiä politiikan aloja, kuten yhteistä maatalouspolitiikkaa ja koheesiopolitiikkaa varten. Lisäksi ehdotuksessa oli otettava huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan ero, sillä se on ollut tärkeä nettomaksaja EU:n talousarviossa.

Tässä haastavassa tilanteessa komissio ehdotti vain maltillista leikkausta yhteiseen maatalouspolitiikkaan. Ehdotus antaa mahdollisuuden säilyttää suorien tukien keskeinen rooli eurooppalaisten viljelijöiden tukemisessa, edetä suorien tukien yhdenmukaistamisessa jäsenvaltioiden välillä ja pitää maaseudun kehittämiseen tarkoitettu julkinen tuki asianmukaisella tasolla. Lisäksi ehdotettu maaseudun kehittämiseen tarkoitettun kansallisen osarahoituksen lisääminen sen mukaisesti, mitä koheesiopolitiikassa ehdotetaan, varmistaa sen, että paikalliset viljelijät saavat riittävästi varoja käyttöönsä.

Katson, että nykyisen komission esittämä ehdotus on hyvä perusta monivuotista rahoituskehystä koskeville neuvotteluille. Meidän on löydettävä kompromissiratkaisu, jonka kaikki voivat hyväksyä ja jonka yleisenä tavoitteena on saada aikaan nykyaikainen ja kunnianhimoinen EU:n talousarvio, jossa otetaan huomioon sekä perinteiset haasteet että uudet painopisteet. Maatalouskomissaarina aion puolustaa vankan budjetin saamista maataloudelle.